

ÚMLUVA

o spolupráci pro ochranu a udržitelné využívání Dunaje

(Úmluva o ochraně Dunaje)

OBSAH

	<i>Strana</i>
<i>Preamble</i>	22
Část I: Obecná ustanovení	22
Článek 1: Definice	22
Článek 2: Cíle a zásady spolupráce	23
Článek 3: Oblast působnosti	23
Článek 4: Formy spolupráce	24
Část II: Vícestranná spolupráce	24
Článek 5: Prevence, kontrola a snížení přeshraničního vlivu	24
Článek 6: Specifická opatření k ochraně vodních zdrojů	24
Článek 7: Omezování emisí: cíle a kritéria jakosti vody	24
Článek 8: Emisní soupisy, akční programy a zprávy o postupu	25
Článek 9: Programy monitorování	26
Článek 10: Povinnosti podávání zpráv	26
Článek 11: Konzultace	27
Článek 12: Výměna informací	27
Článek 13: Ochrana poskytnutých informací	27
Článek 14: Informování veřejnosti	28
Článek 15: Výzkum a vývoj	28
Článek 16: Signalizační zařízení, varovné a poplachové systémy, havarijní	28
Článek 17: Vzájemná pomoc	28
Část III: Mezinárodní komise	29
Článek 18: Zřízení, úkoly a pravomoci	29
Článek 19: Přejícná ustanovení týkající se Bukurešťského prohlášení	29
Část IV: Procesní a závěrečná ustanovení	30
Článek 20: Platnost příloh	30
Článek 21: Stávající a doplňkové dohody	30
Článek 22: Konference smluvních stran	30
Článek 23: Změny úmluvy	30
Článek 24: Urovnání sporů	31
Článek 25: Podpis	31
Článek 26: Ratifikace, přijetí nebo schválení	31

Článek 27:	Vstup v platnost.....	31
Článek 28:	Přistoupení, účast.....	31
Článek 29:	Odstoupení.....	31
Článek 30:	Funkce depozitáře.....	32
Článek 31:	Platná znění, depozitář.....	32
<i>Příloha I:</i>		33
Část 1:	Nejlepší dostupné techniky.....	33
Část 2:	Nejlepší ekologická praxe.....	33
<i>Příloha II:</i>	Průmyslová odvětví a nebezpečné látky.....	35
Část 1:	Seznam průmyslových odvětví a oborů.....	35
Část 2:	Orientační seznam nebezpečných látek a skupin látek.....	37
<i>Příloha III:</i>	Obecné pokyny pro cíle a kritéria jakosti vody.....	38
<i>Příloha IV:</i>	Statut Mezinárodní komise na ochranu Dunaje.....	39
<i>Příloha V:</i>	Rozhodčí řízení.....	41

ÚMLUVA
o spolupráci pro ochranu a udržitelné využívání Dunaje
(Úmluva o ochraně Dunaje)

PREAMBULE

Smluvní strany,

PEVNĚ ROZHODNUTY zintenzívnit vodohospodářskou spolupráci v oblasti ochrany a užívání vod;

VEDENY OBAVOU z výskytu a hrozby krátkodobých i dlouhodobých nepříznivých vlivů změn podmínek vodních toků v povodí Dunaje na životní prostředí, hospodářství a na blaho podunajských států;

ZDŮRAZŇUJÍCE naléhavou potřebu posílení národních i mezinárodních opatření k prevenci, regulaci a snížení hlavních nepříznivých přeshraničních vlivů vypouštění nebezpečných látek a živin do vodního prostředí povodí Dunaje s náležitou pozorností věnovanou rovněž Černému moři;

VÍTAJÍCE opatření již přijatá z vnitrostátní iniciativy podunajských států a z jejich dvoustranné i vícestranné spolupráce a úsilí, které již v rámci procesu KBSE vynaložily Evropská hospodářská komise Spojených národů a Evropské společenství na podporu spolupráce na dvoustranné i vícestranné úrovni v oblasti prevence a regulování přeshraničního znečištění, udržitelného hospodaření s vodou, rozumného využívání vodních zdrojů a péče o ně;

ODKAZUJÍCE zvláště na Úmluvu Evropské hospodářské komise o ochraně a využívání přeshraničních vodních toků a mezinárodních jezer ze 17. března 1992, stejně jako na existující dvoustrannou a vícestrannou spolupráci mezi podunajskými státy, která bude pokračovat a bude náležitě brána v úvahu při spolupráci všech podunajských států, a na Úmluvu o ochraně Černého moře proti znečišťování z 21. dubna 1992;

USILUJÍCE o trvalé zlepšování a ochranu Dunaje a vod v jeho povodí, zejména v oblasti přeshraničních vod, a o udržitelné hospodaření s vodou, které bere v úvahu zájmy všech podunajských států týkající se využívání vod a současně přispívající k ochraně mořského prostředí Černého moře;

SE DOHODLY TAKTO:

ČÁST I
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely této úmluvy se:

- a) „podunajskými státy“ rozumějí suverénní státy, na jejichž území leží podstatná část hydrologického povodí Dunaje. Podstatnou částí se zde rozumí podíl přesahující 2000 km² celkového hydrologického povodí;
- b) „povodím“ řeky Dunaj rozumí celková hydrologická říční oblast společná smluvním stranám;
- c) „přeshraničním vlivem“ rozumí jakýkoli významný nepříznivý účinek na říční prostředí, který vyplývá ze změn vodních podmínek způsobených lidskou činností a který přesahuje území pod pravomocí smluvní strany. Takovéto změny mohou ovlivnit život a majetek, bezpečnost zařízení a vodní ekosystémy, jichž se to týká;
- d) „nebezpečnými látkami“ rozumějí látky, které mají toxické, karcinogenní, mutagenní, teratogenní nebo bioakumulativní účinky, zejména jsou-li perzistentní a mají-li výrazně nepříznivé účinky na živé organismy;
- e) „látkami nebezpečnými vodám“ rozumějí látky, jejichž potenciální nebezpečnost pro vodní zdroje je mimořádně vysoká, takže zacházení s nimi vyžaduje speciální preventivní a ochranná opatření;
- f) „bodovými a plošnými zdroji znečištění vody“ rozumějí zdroje znečišťujících látek a živin, jejichž vniknutí do vody je způsobeno místně určeným výtokem (bodový zdroj) nebo difúzními účinky rozšířenými v celém povodí (plošné zdroje);
- g) „vodní bilancí“ rozumí vztah charakterizující přírodní vodní prostředí v celém povodí řeky podle jeho jednotlivých složek (srážky, výpar, povrchový a podzemní odtok). Patří sem i složka běžných antropogenních vlivů způsobených užíváním vody a ovlivňující množství vody;
- h) „spojovacími údaji“ rozumí soubor dat odvozených z vodní bilance na horním toku řeky, pokud jsou nezbytné pro zpracování vodní bilance na dolním toku řeky a celkové vodní bilance Dunaje. V tomto rozsahu spojovací údaje zahrnují složky vodní bilance pro všechny významné hraniční vody uvnitř povodí řeky Dunaje. Spojovací údaje se týkají profilů hraničních vod v místech, kde tyto vody vyznačují či přetínají hranice mezi smluvními stranami nebo jsou na nich umístěny;
- i) „mezinárodní komisí“ rozumí organizace zřízená podle článku 18 této úmluvy;

Článek 2

Cíle a zásady spolupráce

1. Smluvní strany se v maximální možné míře vynasnaží dosáhnout cílů udržitelného a vyrovnaného vodního hospodářství, včetně ochrany, zlepšení a rozumného využívání povrchových a podzemních vod v povodí. Smluvní strany kromě toho vynaloží veškerou snahu k omezení nebezpečí vznikajícího z havárií, při nichž se vyskytují látky nebezpečné vodám, nebezpečí z povodní a ledochodů na Dunaji. Mimo to se vynasnaží přispět ke snížení znečišťování Černého moře ze zdrojů v povodí.
2. Smluvní strany budou podle ustanovení této úmluvy spolupracovat v základních otázkách vodního hospodářství a přijmou veškerá vhodná právní, správní a technická opatření pro to, aby se současné podmínky životního prostředí a kvality vody Dunaje a vod v jeho povodí přinejmenším zachovaly a dále zlepšovaly a aby se předešlo a maximálně snížily nepříznivé vlivy a změny, k nimž dochází, nebo které mohou být pravděpodobně způsobeny.

3. Smluvní strany berou v úvahu naléhavost opatření zaměřených na zamezování znečišťování vod a na rozumné a udržitelné využívání vod a k tomuto cíli stanoví příslušné priority, posílí a uvedou v soulad opatření přijatá a plánovaná na vnitrostátní i mezinárodní úrovni v celém povodí Dunaje, zaměřená na udržitelný rozvoj a ochranu životního prostředí Dunaje. Tento cíl je zvláště zaměřen na to, aby bylo zajištěno udržitelné využívání vodních zdrojů pro potřeby obcí, průmyslu a zemědělství, pro uchování a obnovu ekosystémů a rovněž k pokrytí jiných požadavků, jež se vyskytnou ve vztahu k veřejnému zdraví.
4. Základem všech opatření zaměřených na ochranu Dunaje a vod v jeho povodí je zásada placení škod původci a zásada nápravy škod na životním prostředí;
5. Vodohospodářská spolupráce se orientuje na udržitelné hospodaření s vodou, to znamená na kritéria stabilizovaného, ekologicky vhodného rozvoje, která jsou současně zaměřena na:
- zachování obecné kvality života;
 - zachování nepřetržitého přístupu k přírodním zdrojům;
 - zamezení trvalých škod na životním prostředí a ochranu ekosystémů;
 - použití preventivního přístupu.
6. Použití této úmluvy v žádném případě nezpůsobí zásadní přímé nebo nepřímé zvýšení vlivů na říční prostředí.
7. Každá smluvní strana má právo přijmout a uskutečnit opatření přísnější než jsou opatření plynoucí z ustanovení této úmluvy.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato úmluva se vztahuje na povodí řeky Dunaj, jak je definováno v čl. 1 písm. b).
2. Předmětem této úmluvy jsou zejména následující plánované činnosti a již probíhající opatření, která mají nebo mohou mít přeshraniční dopad:
- a) vypouštění odpadních vod, přísun živin a nebezpečných látek z bodových i plošných zdrojů, jakož i vypouštění tepla;
 - b) plánované činnosti a opatření v oblasti výstavby vodních děl, zejména regulace toků, řízení odtoku a úrovně vzduší vodních toků, ochrana před povodněmi a snižování nebezpečí ledochodů, stejně jako vliv zařízení umístěných ve vodních tocích nebo podél nich na jejich říční režim;
 - c) jiné plánované činnosti a opatření pro využívání vod, jako například využívání vodní energie, odvádění a odběry vod;
 - d) provozování existujících hydrotechnických zařízení a staveb, například nádrže, vodní elektrárny; opatření k prevenci dopadu na životní prostředí, včetně zhoršování hydrologických podmínek, eroze, abraze, záplav, toku sedimentů; opatření k ochraně ekosystémů;
 - e) manipulace s látkami nebezpečnými vodám a preventivní bezpečnostní opatření zabráňující haváriím.

3. Tato úmluva se vztahuje na záležitosti rybářství a vnitrozemské plavby, pokud jsou spojeny s problémy ochrany vod před znečištěním způsobeným těmito činnostmi.

Článek 4

Formy spolupráce

Formy spolupráce podle této úmluvy jsou zpravidla tyto:

- a) konzultace a společné činnosti v rámci mezinárodní komise podle ustanovení této úmluvy;
- b) výměna informací o dvoustranných a vícestranných dohodách, právních úpravách a o opatřeních v oblasti vodního hospodářství; výměna právních dokumentů a směrnic a jiných publikací; jiné formy výměny informací a zkušeností.

ČÁST II

VÍCESTRANNÁ SPOLUPRÁCE

Článek 5

Prevence, kontrola a snížení přeshraničního vlivu

1. Smluvní strany vypracují, přijmou a uskuteční náležitá právní, správní a technická opatření a rovněž na svém území zajistí nezbytné podmínky a základ potřebný k tomu, aby byla zajištěna účinná ochrana jakosti vody a udržitelné užívání vody, a tedy i prevence, omezování a snížení přeshraničního vlivu.

2. K dosažení tohoto cíle přijmou smluvní strany, zvlášť nebo společně, zejména níže uvedená opatření:

- a) provedou záznamy o podmínkách přírodních vodních zdrojů v povodí Dunaje s použitím dohodnutých ukazatelů jakosti a množství, včetně potřebné metodologie;
- b) přijmou právní předpisy stanovující požadavky, včetně časových omezení, kladené na vypouštění odpadních vod;
- c) přijmou právní předpisy pro manipulaci s látkami nebezpečnými vodám;
- d) přijmou právní předpisy ke snížení vstupu živin a nebezpečných látek z plošných zdrojů, zvláště předpisy pro zacházení s hnojivy, prostředky ochrany rostlin a pesticidy v zemědělství a pro jejich užívání;
- e) smluvní strany vezmou v úvahu výsledky a návrhy předložené mezinárodní komisí s cílem uvést v soulad tato regulační opatření na vysoké úrovni ochrany, stejně jako sladit uskutečňování odpovídajících opatření;
- f) smluvní strany budou spolupracovat a přijmou vhodná opatření k vyloučení přeshraničního vlivu odpadních a nebezpečných látek, vznikajícího zejména při dopravě.

Článek 6

Specifická opatření k ochraně vodních zdrojů

S cílem předcházet přeshraničním vlivům nebo je snižovat a s cílem zajistit udržitelné a rovné využívání vodních zdrojů a chránit ekologické zdroje přijmou smluvní strany vhodná opatření, zejména:

- a) zpracovat přehled zdrojů podzemních vod, které je nutno dlouhodobě chránit, a ochranných pásem cenných pro účely stávajícího nebo budoucího zásobování pitnou vodou;
- b) u podzemních vodních zdrojů, především u těch, které jsou v dlouhodobé perspektivě vyhrazeny jako zdroje pitné vody, předcházet znečištění způsobenému zejména dusičnany, prostředky ochrany rostlin a pesticidy a jinými nebezpečnými látkami;
- c) preventivními a kontrolními opatřeními minimalizovat riziko znečištění v důsledku havárií;
- d) vzít v úvahu možné ovlivnění jakosti vody plynoucí z opatření a plánovaných činností podle čl. 3 odst. 2;
- e) zhodnotit důležitost různých biotopických prvků pro říční ekologii a navrhnout opatření ke zlepšení vodních a pobřežních ekologických podmínek.

Článek 7

Omezování emisí: cíle a kritéria jakosti vody

1. Smluvní strany, berouce v úvahu návrhy mezinárodní komise, stanoví emisní limity uplatnitelné pro jednotlivá průmyslová odvětví nebo obory v pojmech znečišťujících zátěží a koncentrací, které jsou založeny na nejlepších dostupných bezodpadových či nízkoodpadových technologiích u zdroje znečištění. V případech, kdy jsou vypouštěny nebezpečné látky, jsou emisní limity založeny na nejlepších dostupných způsobech snižování emisí u zdroje a/nebo způsobech čištění odpadních vod. Emisní limity pro městské kanalizační vody jsou založeny na uplatnění přinejmenším biologické úrovně čištění odpadních vod nebo jiné ekvivalentní úrovně.

2. Smluvní strany, berouce v úvahu nejlepší ekologickou praxi, vypracují dodatečná ustanovení k tomu, aby se předcházelo nebo snižovalo vypouštění nebezpečných látek a živin do vod z plošných zdrojů, zvláště tam, kde je hlavním zdrojem znečištění zemědělství.

3. K účelům stanoveným v odstavcích 1 a 2 je v příloze II této úmluvy uveden seznam průmyslových odvětví a oborů a doplňkový seznam nebezpečných látek a skupin látek, jejichž vypouštění z bodových i plošných zdrojů je třeba předcházet nebo podstatně omezit. Doplnění přílohy II je úkolem mezinárodní komise.

4. Smluvní strany nadto v případě potřeby definují cíle jakosti vody a uplatní kritéria jakosti vody za účelem předcházení, kontroly a snižování přeshraničních vlivů. Obecný návod k tomu je uveden v příloze III; ten bude v případě vhodnosti smluvními stranami uplatněn a specifikován jak na úrovni vnitrostátní, tak společně.

5. S cílem účinného snížení emisí na území spadajícím pod jejich pravomoc smluvní strany zajistí potřebné předpoklady a uplatní potřebná provedení.

Smluvní strany zajistí, aby:

- a) vnitrostátní předpisy pro emisní limity a úroveň jejich norem byly postupně uváděna v soulad s emisními limity stanovenými podle této úmluvy;
- b) vypouštění odpadních vod bylo bez výjimek podmíněno povolením od příslušných orgánů, které by bylo udělováno předem a s omezenou dobou platnosti;
- c) pravidla a povolení pro předběžná a kontrolní opatření u nových nebo modernizovaných průmyslových zařízení, zejména v případech, kdy jsou přítomny i nebezpečné látky, byla orientována na nejlepší dostupné technologie a aby byla prováděna přednostně;
- d) byla uložena přísnější ustanovení než jsou standardy – a v jednotlivých případech i úplné zákazy – tam, kde to ve spojení s odstavcem 4 vyžaduje povaha vodního recipientu a jeho ekosystémů;
- e) příslušné orgány dohlížely na plnění uložených ustanovení a podmínek povolení u těch činností, které mohou způsobovat přeshraniční vlivy;
- f) byl posuzován dopad na životní prostředí podle nadnárodních a mezinárodních předpisů a dalších postupů vyhodnocení a posouzení vlivů na životní prostředí;
- g) při plánování, udělování licencí a provádění činností a opatření uváděných v čl. 3 odst. 2 a čl. 16 odst. 1 braly příslušné orgány vždy v úvahu rizika havárií s přítomností látek nebezpečných vodám, ukládaly preventivní opatření a nařizovaly pravidla a opatření pro činnost po haváriích.

Článek 8

Emisní soupisy, akční programy a zprávy o postupu

1. Smluvní strany pravidelně provádějí soupisy významných bodových i plošných zdrojů znečišťování pro celé povodí Dunaje, včetně preventivních opatření a opatření snižujících emise, která již byla vzhledem k uvedeným případům vypouštění znečišťujících látek přijata, a uvedou též skutečnou účinnost těchto opatření, přičemž patřičně vezmou v úvahu čl. 5 odst. 2 písm. a).
2. Na základě toho pak smluvní strany po etapách vypracují seznam dalších preventivních opatření a opatření snižujících emise, která budou postupně uplatňována tak, jak bude nezbytné k dosažení cílů stanovených v této úmluvě.
3. Emisní soupisy a seznamy opatření, která mají být provedena, tvoří základ pro zpracování společných akčních programů, jež mají vypracovat smluvní strany s vědomím přednostního práva stanoveného podle naléhavosti a účinnosti. Tyto akční programy jsou zaměřeny zejména na snížení zátěže ze znečištění a snížení koncentrací z průmyslových a městských bodových i plošných zdrojů znečištění. Obsahují mimo jiné preventivní opatření a opatření snižující emise, včetně jejich časového rozvržení a odhadů s nimi spojených nákladů.
4. Smluvní strany k tomu navíc sledují pokrok dosažený uplatňováním těchto společných akčních programů prostřednictvím zavedení pravidelných zpráv o postupu. V těchto zprávách jsou zahrnuta jak uskutečněná ochranná opatření, tak pokrok v říčních podmínkách určený na základě aktuálního posouzení.

Článek 9

Programy monitorování

Na základě svých vnitrostátních činností smluvní strany spolupracují při monitorování a vyhodnocování.

1. K tomuto cíli smluvní strany:

- provedou harmonizaci nebo zajistí porovnatelnost svých metod monitorování a vyhodnocování používaných na vnitrostátní úrovni zejména k hodnocení jakosti říční vody, kontroly emisí, předpovědi povodní a vodní bilance, aby dosáhly porovnatelnosti výsledků, které mají být přenášeny do společného procesu monitorování a vyhodnocování;
- vyvinou dohodnutý nebo společný systém monitorování za použití stacionárních nebo mobilních měřicích zařízení a systémů na přenos a zpracování dat;
- vypracují a uskuteční společné programy monitorování říčních podmínek v povodí Dunaje týkající se jak jakosti, tak množství vody, sedimentů a říčních ekosystémů jako základu pro posuzování přeshraničních vlivů, jako jsou přeshraniční znečišťování a změny v říčních režimech, vodní bilance, povodně a ledochody;
- vyvinou společné nebo koordinované metody monitorování a vyhodnocování vypouštění odpadních vod, včetně zpracování, vyhodnocování a dokumentace údajů, přičemž vezmou v úvahu omezování emisí specificky podle jednotlivých odvětví (příloha II, část 1);
- vypracují soupisy důležitých bodových zdrojů znečištění podle druhů vypouštěných znečišťujících látek (emisní soupisy) a odhadnou znečištění vody z plošných zdrojů podle přílohy II, část 2; tyto dokumenty budou aktualizovány podle skutečného stavu.

2. Smluvní strany se dohodnou zejména o otázkách monitorování, charakteristikách jakosti vody a ukazatelích znečištění Dunaje, které mají být vyhodnocovány pravidelně a s dostatečnou frekvencí; vezmou při tom v úvahu ekologický a hydrologický charakter příslušných vodních toků a typické emise znečišťujících látek vypouštěných do vodních toků uvažovaného povodí.

3. Smluvní strany sestaví na základě vzájemně koordinované metodiky vnitrostátní vodní bilanci a obecnou celkovou vodní bilanci povodí Dunaje. K tomuto účelu poskytnou jako vstupní data v nutném rozsahu spojovací údaje, které je možné pomocí koordinované metodiky dostatečně porovnat. Na základě těchto údajů může být zpracována také vodní bilance pro hlavní přítoky Dunaje.

4. Smluvní strany pravidelně posuzují kvalitativní podmínky Dunaje a pokrok dosažený uplatněním vlastních opatření zaměřených na prevenci, kontrolu a snížení přeshraničních vlivů. Výsledky se veřejnosti předloží formou vhodných publikací.

Článek 10

Povinnosti podávání zpráv

Smluvní strany podávají mezinárodní komisi zprávy o základních záležitostech, potřebné k tomu, aby tato komise mohla plnit své úkoly. Tyto zprávy zahrnují zejména:

- a) zprávy a dokumenty předpokládané touto úmluvou nebo vyžádané komisí;

- b) informace o existenci, uzavření, doplnění nebo zrušení dvoustranných i vícestranných dohod a smluv upravujících ochranu a vodní hospodářství Dunaje a vod v jeho povodí nebo dohod a smluv podstatných pro danou problematiku;
- c) informace o jejich příslušných právních předpisech, nařízeních a jiných obecných ustanoveních upravujících ochranu a vodní hospodářství Dunaje a vod v jeho povodí nebo vod, které jsou pro danou problematiku relevantní;
- d) oznámení o způsobu, časovém rozvrhu a finančních výdajích k uskutečnění příslušných rozhodnutí orientovaných k dotyčné činnosti na vnitrostátní úrovni, jako doporučení, programy a opatření, a to nejpozději v rámci odsouhlaseného zpoždění po rozhodnutí mezinárodní komise;
- e) vyznačení příslušných institucí pro záležitosti spolupráce s mezinárodní komisí nebo s jinými smluvními stranami v rámci této úmluvy;
- f) oznámení o plánovaných činnostech, které mohou z důvodu své povahy způsobit přeshraniční vliv.

Článek 11

Konzultace

1. Po předchozí výměně informací se smluvní strany, na žádost jedné nebo několika smluvních stran, zúčastní konzultací o plánovaných činnostech uvedených v čl. 3 odst. 2, které mohou způsobit přeshraniční vliv, pokud takovéto výměny informací a konzultace nejsou ještě zajištěny v rámci dvoustranných nebo jiných mezinárodních spoluprací. Tyto konzultace jsou zpravidla vedeny v rámci mezinárodní komise se záměrem nalézt řešení.
2. Před rozhodnutím o plánovaných činnostech počkají příslušné orgány – s výjimkou případů, kdy existuje nebezpečí prodlení – na výsledky těchto konzultací, pokud nejsou skončeny nejpozději do jednoho roku po jejich zahájení.

Článek 12

Výměna informací

1. Podle rozhodnutí mezinárodní komise si smluvní strany vyměňují přiměřeně dostupné údaje mimo jiné o:
 - a) všeobecných podmínkách říčního prostředí povodí Dunaje;
 - b) zkušenostech získaných při používání a provozu nejlepších dostupných technologií a o výsledcích výzkumu a vývoje;
 - c) emisních a monitorovaných údajích;
 - d) opatřeních přijatých a k přijetí plánovaných pro zajištění prevence, kontroly a snížení přeshraničního vlivu;
 - e) úpravách vypouštění odpadních vod;
 - f) haváriích způsobených látkami nebezpečnými vodám.
2. K harmonizaci emisních limitů si smluvní strany vymění informace o svých vnitrostátních regulačních opatřeních.

3. Jestliže smluvní stranu požádá jiná smluvní strana o poskytnutí údajů nebo informací jinak nedostupných, vynasnaží se požádaná strana této žádosti vyhovět s tím, že může předání dotyčných informací a údajů podmínit zaplacením přiměřeného poplatku za shromáždění, a je-li to vhodné, i za jejich zpracování.

4. Za účelem provedení této úmluvy usnadní smluvní strany výměnu nejlepších dostupných technologií, zejména podporou komerční výměny dostupných technologií, přímých kontaktů a spolupráce průmyslu, včetně společných podniků; výměnou informací a zkušeností; poskytováním technické pomoci. Smluvní strany také uskuteční společné programy školení a zorganizují příslušné semináře a setkání.

5. Ustanovení této úmluvy se nedotýkají práv nebo povinností smluvních stran plynoucích z jejich vnitrostátních právních a správních předpisů nebo zavedené právní praxe a platných mezinárodních ustanovení na ochranu informací vyplývajících z osobních údajů, průmyslového a obchodního tajemství nebo národní bezpečnosti.

6. Jestliže se některá smluvní strana přesto rozhodne poskytnout takto chráněnou informaci jiné smluvní straně, strana přejímající tuto informaci bude respektovat důvěrný charakter získané informace a podmínky, za kterých jí byla poskytnuta, a využije takovouto informaci pouze k účelům, k nimž byla poskytnuta.

Článek 13

Ochrana poskytnutých informací

Pokud budou na základě této úmluvy v souladu s vnitrostátními právními předpisy předávána průmyslová a obchodní tajemství nebo jiné důvěrné informace, dodrží přejímající smluvní strany důvěrnost těchto informací a nepoužijí je pro jakékoli jiné účely, než jak je stanoví úmluva, nebudou je zveřejňovat ani poskytovat třetím stranám. Pokud se kterákoli smluvní strana necítí být schopna dodržet tento závazek týkající se jí sdělené důvěrné informace, bez odkladu o tom uvědomí předávající smluvní stranu a již předanou informaci jí vrátí. Osobní údaje jsou smluvním stranám předávány v souladu s vnitrostátními právními předpisy předávající smluvní strany. Příjemce osobní údaje použije pouze pro označené účely a za podmínek specifikovaných předávající stranou.

Článek 14

Informování veřejnosti

1. Smluvní strany zajistí, aby všem fyzickým či právnickým osobám byly jejich příslušné orgány povinny co nejrychleji poskytnout, na základě jakéhokoli přiměřeného požadavku a po zaplacení přiměřeného poplatku, informace o stavu nebo o kvalitě říčního prostředí v povodí Dunaje, aniž by tyto osoby musely prokazovat svůj zájem.

2. Informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které mají v držení veřejné orgány, mohou být předány v písemné, vizuální nebo ústní podobě či jako databázové soubory.

3. Ustanovení tohoto článku se nevztahují na právo smluvních stran odmítnout v souladu s jejich právními systémy a použitelnými mezinárodními pravidly žádost o informace, pokud se dotýkají:

- a) důvěrnosti postupu státních orgánů, mezinárodních vztahů a národní obrany;
- b) veřejné bezpečnosti;

- c) záležitostí, které jsou předmětem probíhajícího soudního projednávání nebo šetření, včetně disciplinárního šetření, nebo jsou předmětem předběžného řízení;
 - d) obchodního a průmyslového tajemství, včetně duševního vlastnictví;
 - e) důvěrnosti osobních údajů nebo podkladů;
 - f) materiálu, který poskytla třetí strana, aniž by tato strana byla právně povinna tak učinit;
 - g) materiálu, jehož poskytnutí by s větší pravděpodobností mohlo způsobit poškození prostředí, k němuž se tento materiál vztahuje.
4. Veřejný orgán odpoví osobě požadující informaci co nejdříve. Důvody odmítnutí žádosti o poskytnutí požadované informace musí být dány písemně.

Článek 15

Výzkum a vývoj

1. Na podporu cílů úmluvy vytvoří smluvní strany doplňující nebo společné programy vědeckého nebo technického výzkumu a v souladu s postupy usměrňovanými Komisí předají Komisi:
- a) výsledky takovýchto doplňujících, společných nebo jiných důležitých výzkumů, jež jsou dostupné veřejným orgánům;
 - b) příslušné části ostatních programů vědeckého a technického výzkumu.
2. Smluvní strany přitom berou v úvahu práci, kterou v rámci těchto oblastí vykonávají nebo podporují příslušné mezinárodní organizace nebo agentury.

Článek 16

Signalizační zařízení, varovné a poplachové systémy, havarijní plány

1. Smluvní strany zajistí koordinované nebo společné signalizační zařízení, varovné a poplachové systémy v celém povodí v rozsahu nezbytném k doplnění systémů zřízených a provozovaných na dvoustranné úrovni. Konzultují způsoby a prostředky harmonizování tuzemských signalizačních zařízení, varovných a poplachových systémů a havarijních plánů.
2. Smluvní strany se v rámci mezinárodní komise vzájemně informují o příslušných orgánech nebo kontaktních místech pověřených k jednání v případech ohrožení, jako je havarijní znečištění, jiné kritické vodní situace, povodně a ledochody. V případech potřeby budou tyto příslušné orgány spolupracovat na zavedení společných havarijních plánů, doplňujících plány existující na dvoustranné úrovni.
3. V případě, že některý příslušný orgán zaznamená náhlé zvýšení výskytu nebezpečných látek v Dunaji nebo ve vodách jeho povodí, nebo dostane zprávu o katastrofě nebo havárii, která by mohla způsobit vážné ohrožení jakosti vody Dunaje a mohla by mít nepříznivý vliv na smluvní strany po proudu řeky, uvědomí tento orgán neprodleně určené kontaktní body a mezinárodní komisi způsobem zavedeným Komisí.
4. Za účelem kontroly a snížení nebezpečí plynoucího z povodní a ledochodů uvědomí příslušné orgány mezinárodní komisi a podunajské státy ležící po proudu, které mohou být ohroženy, o vzniku a postupu povodní a o předpovědi týkající se nebezpečí ledochodů.

Článek 17

Vzájemná pomoc

1. V zájmu posílení spolupráce a usnadnění plnění povinností plynoucích z této úmluvy, zejména v případech, kdy by mohly vzniknout kritické situace v říčních podmínkách, si smluvní strany na žádost ostatních smluvních stran poskytnou vzájemnou pomoc.

2. Mezinárodní komise vypracuje postupy pro vzájemnou pomoc týkající se mimo jiné následujících záležitostí:

- a) řízení, kontroly, koordinace a dohledu nad pomocí;
- b) místních zařízení a služeb, které má poskytnout smluvní strana požadující pomoc, včetně případného zjednodušení formálních postupů pro přestup hranic;
- c) dohod o náhradě pomáhající smluvní straně a/nebo jejímu personálu a o případné přepravě přes území třetích stran;
- d) způsobů úhrady služeb v rámci pomoci.

ČÁST III MEZINÁRODNÍ KOMISE

Článek 18

Zřízení, úkoly a pravomoci

1. Se zřetelem na uskutečnění cílů a ustanovení této úmluvy se zřizuje Mezinárodní komise pro ochranu Dunaje, dále jen mezinárodní komise. Smluvní strany budou v rámci této mezinárodní komise spolupracovat. Pro splnění závazků smluvních stran plynoucích z článků 1 až 18 vypracuje mezinárodní komise návrhy a doporučení určené smluvním stranám.
2. Struktura a postupy mezinárodní komise a její pravomoci jsou podrobně specifikovány v příloze IV této úmluvy, která tvoří součást statutu mezinárodní komise.
3. Kromě záležitostí jí explicitně svěřených je mezinárodní komise zmocněna jednat ve všech ostatních záležitostech, k nimž ji zmocňuje mandát smluvních stran v rámci článku 3 této úmluvy.
4. Provádění rozhodnutí přijatých mezinárodní komisí je podporováno prostřednictvím závazků smluvních stran podávat mezinárodní komisi zprávy podle článku 10 a prostřednictvím ustanovení této úmluvy týkajících se vnitrostátního založení a uskutečňování vícestranné spolupráce.
5. Mezinárodní komise zkoumá zkušenosti získané z uskutečňování této úmluvy a podle vhodnosti podává jednotlivým smluvním stranám návrhy týkající se změn nebo dodatků k této úmluvě nebo připravuje základ pro vypracování dalších pravidel ochrany a vodního hospodářství Dunaje a vod v jeho povodí.
6. Mezinárodní komise rozhoduje o spolupráci s mezinárodními a národními organizacemi a s ostatními orgány, které působí nebo se podílejí na ochraně a vodním hospodářství Dunaje a vod v jeho povodí nebo na obecných problémech ochrany vod a vodního hospodářství. Tato spolupráce je zaměřena na zlepšení koordinace a vyloučení duplicit.

Článek 19

Přechodná ustanovení týkající se Bukurešťského prohlášení

Práce prováděné smluvními stranami v rámci Prohlášení o spolupráci podunajských států na problémech dunajského vodního hospodářství, zejména na ochranu Dunaje před znečišťováním podepsané 13. prosince 1985 (Bukurešťské prohlášení) pracovními skupinami zabývajícími se jakostí vody, informacemi o povodních a jejich předpověďmi a vodní bilanci pokračují v rámci této úmluvy.

ČÁST IV PROCESNÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Platnost příloh

Přílohy I až V tvoří nedílnou součást této úmluvy a podléhají ustanovením článku 23.

Článek 21

Stávající a doplňkové dohody

Pokud je nutné vyloučit rozpory se základními zásadami úmluvy, přizpůsobí smluvní strany na základě rovnosti a reciprocity stávající dvoustranné a vícestranné dohody nebo jiná opatření, a v případě potřeby uzavřou doplňkové dohody nebo provedou jiná opatření.

Článek 22

Konference smluvních stran

1. Smluvní strany se scházejí na doporučení mezinárodní komise.
2. Při těchto setkáních smluvní strany projednají zejména zásadní politické otázky týkající se provádění této úmluvy na základě zprávy mezinárodní komise a přijmou vhodná doporučení nebo rozhodnutí.
3. Smluvní strana, jejíž vedoucí delegace je předsedou mezinárodní komise, takovým setkáním rovněž předsedá.
4. Konference smluvních stran je oprávněna vydávat doporučení nebo rozhodnutí za předpokladu, že po řádném pozvání jsou přítomny nejméně dvě třetiny smluvních stran. Pokud tato úmluva nestanoví jinak, konference stran se vynasnaží dosáhnout dohody konsensem. Pokud není konsensu možno dosáhnout, vyhlásí předseda, že všechny snahy o jeho dosažení byly vyčerpány. Po takovém vyhlášení přijme doporučení nebo rozhodnutí čtyřpětinová většina přítomných a hlasujících smluvních stran.
5. Rozhodnutí se stane závazným prvním dnem jedenáctého měsíce, který následuje po dni přijetí, pro všechny smluvní strany, které pro ně hlasovaly a v uvedeném období písemně nevyrozuměly výkonného sekretáře, že nejsou s to toto rozhodnutí přijmout. Takové oznámení však může být kdykoli odvoláno. Odvolání nabývá účinku, jakmile je výkonný sekretář obdrží. Toto rozhodnutí se stane závazným pro kteroukoli jinou smluvní stranu, která písemně oznámila výkonnému sekretáři, že je s to toto rozhodnutí přijmout, a to od okamžiku přijetí tohoto oznámení nebo od prvním dnem jedenáctého měsíce následujícího po dni přijetí tohoto rozhodnutí podle toho, co nastane později.
6. Pokud by však doporučení nebo rozhodnutí mělo mít finanční důsledky, přijme se pouze konsensem.

Článek 23

Změny úmluvy

Úmluva bude pozměňována následovně:

1. Kterákoli smluvní strana může navrhnout změny této úmluvy. Text návrhu změny či doplňku společně s návrhem svolat konferenci stran sdělí smluvním stranám písemně depozitář úmluvy.
2. Jestliže nejméně tři čtvrtiny smluvních stran podpoří návrh svolat konferenci stran, svolá depozitář úmluvy konferenci stran do šesti měsíců do sídla mezinárodní komise.
3. Přijetí změny či doplňku úmluvy na konferenci smluvních stran vyžaduje konsensus.
4. Vláda v roli depozitáře postoupí přijaté změny a doplňky smluvním stranám k ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikace, přijetí nebo schválení změn či doplňků budou depozitáři oznámeny písemně.
5. Změny a doplňky vstoupí v platnost pro ty smluvní strany, jež je ratifikují, přijmou či schválí, třicátým dnem po dni, kdy depozitář obdrží písemné oznámení o ratifikaci, přijetí nebo schválení přinejmenším čtyřmi pětinami smluvních stran. Po tomto datu vstoupí změny a doplňky pro každou další smluvní stranu v platnost třicátým dnem po dni, ve kterém smluvní strana uložila své listiny o ratifikaci, přijetí a schválení změn a doplňků.
6. Přílohy I, II, III mohou být pozměněny či doplněny mezinárodní komisí podle čl. 5 jejího statutu.

Článek 24

Urovnání sporů

1. Jestliže mezi dvěma nebo více smluvními stranami vznikne spor týkající se interpretace nebo použití této úmluvy, řeší tyto strany spor jednáním nebo jinými, těmto stranám přijatelnými způsoby urovnání sporů, popřípadě za pomoci mezinárodní komise.
- 2.a) Jestliže sporné strany nejsou schopny spor vyřešit podle odstavce 1 v přiměřené lhůtě, ale ne více než 12 měsíců poté, kdy byla mezinárodní komise jednou ze sporných stran o sporu uvědoměna, spor je postoupen povinnému rozhodnutí jednoho z následujících smířčích prostředků urovnání sporu:
 - Mezinárodnímu soudnímu dvoru;
 - rozhodčímu soudu podle přílohy V této úmluvy;
- b) při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k této úmluvě nebo kdykoli poté může smluvní strana depozitáři písemně ohlásit, že vzhledem k nevyřešení sporu podle odstavce 1 tohoto článku strana souhlasí s jedním nebo oběma způsoby urovnání sporu uvedenými v pododstavci a) tohoto odstavce;
- c) jestliže sporné strany přijmou oba způsoby urovnání sporu uvedené v pododstavci a) tohoto odstavce a jestliže se nedohodnou jinak, spor je postoupen Mezinárodnímu soudnímu dvoru;
- d) jestliže sporné strany nepřistoupí na tentýž způsob řešení svého sporu uvedený v pododstavci a) tohoto odstavce, je spor postoupen k rozhodčímu řízení;
- e) smluvní strana, jež neučinila prohlášení podle pododstavce b) tohoto odstavce nebo jejíž prohlášení již neplatí, je považována za stranu, která souhlasí s rozhodčím řízením.

Článek 25

Podpis

Úmluva je otevřena k podpisu podunajským státům, které mají plná práva a výsady vyplývající z členství v Organizaci spojených národů podle Charty OSN a Evropského společenství a jiných organizací regionální hospodářské integrace, jimž tyto státy jako jejich členové postoupily pravomoci v záležitostech řízených touto úmluvou v Sofii 29. června 1994.

Článek 26

Ratifikace, přijetí nebo schválení

Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení budou deponovány u vlády Rumunska, která bude plnit funkci depozitáře této úmluvy.

Článek 27

Vstup v platnost

Úmluva vstupuje v platnost devadesátým dnem po uložení deváté listiny o ratifikaci, přijetí, přistoupení nebo schválení. Pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace, které tuto úmluvu ratifikují, přijímají, schvalují nebo k ní přistupují po uložení deváté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, vstupuje tato úmluva v platnost devadesátým dnem poté, co tento stát nebo organizace regionální hospodářské integrace svou listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení uloží.

Článek 28

Přistoupení, účast

1. Stát nebo organizace regionální hospodářské integrace podle článku 25 této úmluvy, které tuto úmluvu nepodepsaly, k ní mohou přistoupit. Listina o přistoupení bude uložena u depozitáře.
2. Smluvní strany mohou jednomyslně pozvat kterýkoli jiný stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace k přistoupení k této úmluvě nebo k účasti na ní s poradním hlasem.

Článek 29

Odstoupení

Kdykoli po uplynutí pěti let ode dne, kdy tato úmluva vstoupila pro některou smluvní stranu v platnost, může dotyčná smluvní strana od této úmluvy písemným oznámením depozitáři odstoupit. Každé takové odstoupení vstoupí v platnost jeden rok po dni, kdy depozitář toto oznámení přijal.

Článek 30

Funkce depozitáře

Vláda opatrující úmluvu vykonává funkci depozitáře úmluvy. Depozitář uvědomí smluvní strany zejména o:

- a) uložení listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, dokumentů o odstoupení, nebo o jakýchkoli jiných informacích, prohlášeních a dokumentech týkajících se této úmluvy;
- b) dni, kdy tato úmluva vstupuje v platnost.

Článek 31

Platná znění, depozitář

Tato úmluva sepsaná v jediném prvopisu v anglickém a německém jazyce, přičemž každé znění má stejnou platnost, je uložena v archivu vlády Rumunska, která předá její ověřený opis smluvním stranám.

Na důkaz toho připojili podepsaní zplnomocnění zástupci k Úmluvě o spolupráci pro ochranu a udržitelné využívání Dunaje (Úmluvě na ochranu Dunaje) své podpisy.

V Sofii dne 29. června 1994.

PŘÍLOHA I

ČÁST 1

NEJLEPŠÍ DOSTUPNÉ TECHNIKY

1. V rámci používání nejlepších dostupných technik se zdůrazňuje používání bezodpadových technologií, jsou-li dostupné.
2. „Nejlepší dostupnou technikou“ se v dané oblasti rozumí poslední stav vývoje (úroveň poznatků) postupů, zařízení nebo provozních metod, které vykazují praktickou vhodnost určitého opatření pro omezování vypouštění emisí a odpadů. Při posuzování, zda určitý soubor postupů, zařízení či pracovních metod tvoří obecně nebo ve speciálních případech nejlepší dostupné techniky, musí být věnována zvláštní pozornost:
 - a) srovnatelným postupům, zařízením nebo provozním metodám, které byly v současné době úspěšně vyzkoušeny;
 - b) technologickému pokroku a změnám ve vědeckých poznatcích a chápání;
 - c) hospodářské proveditelnosti takových technik;
 - d) časovým omezením instalace jak v nových, tak i ve stávajících provozech;
 - e) povaze a množství dotýčných vypouštěných látek a emisí.
3. Z uvedeného vyplývá, že se definice „nejlepší dostupné techniky“ pro daný proces bude časem měnit v souvislosti s technologickým pokrokem, hospodářskými a sociálními faktory a také v souvislosti s novými vědeckými poznatky a chápáním.
4. Jestliže ani nejlepší dostupná technika neomezí vypouštění látek a emise v míře z hlediska životního prostředí přijatelné, musí být použita dodatečná opatření.
5. Pojem „technika“ zahrnuje jak použité technologie, tak způsoby, jakými jsou dotyčné instalace navrženy, zkonstruovány, udržovány, provozovány a likvidovány.

ČÁST 2

NEJLEPŠÍ EKOLOGICKÁ PRAXE

1. „Nejlepší ekologickou praxí“ se rozumí použití nejvhodnější kombinace strategií a opatření na ochranu životního prostředí v jednotlivých sektorech.
2. Při určování, jaká kombinace opatření tvoří obecně nebo v jednotlivých případech nejlepší ekologickou praxi, by měla být zvláštní pozornost věnována:
 - zásadě předběžné opatrnosti;
 - ekologickým rizikům vyplývajícím z výrobků a jejich výroby, použití a likvidace (zásada odpovědnosti);
 - využití náhradních, méně znečišťujících činností nebo látek a šetření zdrojů, včetně energie (princip minimalizace);
 - rozsahu používání;

- potenciálnímu prospěchu či náhradám za poškození životního prostředí v podobě náhradních činností či materiálů;
- pokroku a změnám ve vědeckém poznání a chápání;
- časovým omezením pro použití daných opatření;
- sociálním a hospodářským důsledkům.

3. Z uvedeného vyplývá, že nejlepší ekologická praxe pro konkrétní zdroj se bude časem měnit v souvislosti s technologickým pokrokem, hospodářskými a sociálními faktory a také v souvislosti s novými vědeckými poznatky a chápáním.

4. Jestliže omezení vlivů vyplývajících z použití nejlepší ekologické praxe nevede k výsledkům z hlediska životního prostředí přijatelným, musí být použita dodatečná opatření a pojem nejlepší ekologické praxe musí být znovu definován.

PŘÍLOHA II

PRŮMYSLOVÁ ODVĚTVÍ A NEBEZPEČNÉ LÁTKY

ČÁST I

SEZNAM PRŮMYSLOVÝCH ODVĚTVÍ A OBORŮ

1. Při výrobě tepla, energie a v důlním odvětví:
 - a) zpracování kouřových plynů a odpadního vzduchu, strusky, kondenzátů ze spaloven;
 - b) chladicí systémy;
 - c) úprava uhlí, úprava rud;
 - d) zušlechťování uhlí a získávání hodnotných produktů z uhlí, briketování;
 - e) výroba dřevěného uhlí, aktivního uhlí a sazí.
2. průmyslu kamene a zeminy, stavebních materiálů, odvětví skla a keramiky:
 - a) výroba vláknitého cementu a výrobků z vláknitého cementu;
 - b) výroba a zpracování skla, skelných vláken a minerálních vláken;
 - c) výroba keramických výrobků.
3. V odvětví kovů:
 - a) zpracování a obrábění kovů: galvanizovny, mořírny, závody na elektrolytické okysličování, leštírny, pozinkování plamenem, kalírny, výroba tištěných spojů, výroba baterií, smaltovny, mechanické dílny, leštírny kluzných drah a lišt;
 - b) výroba železa a oceli, včetně sléváren;
 - c) výroba neželezných kovů, včetně sléváren;
 - d) výroba feroslitin.
4. V odvětví anorganické chemie:

- a) výroba základních chemikálií;
 - b) výroba minerálních kyselin, zásad a solí;
 - c) výroba alkálií, alkalických louhů a chloru elektrolýzou alkalických chloridů;
 - d) výroba minerálních hnojiv (vyjma draselných hnojiv), solí kyseliny fosforečné, fosfátů pro krmiva;
 - e) výroba uhličitanu sodného (sody);
 - f) výroba korundu;
 - g) výroba anorganických pigmentů, minerálních pigmentů;
 - h) výroba polovodičů, usměrňovačů, fotoelektrických článků;
 - i) výroba výbušnin, včetně pyrotechniky;
 - j) výroba vysoce disperzních oxidů;
 - k) výroba sloučenin baria.
5. V odvětví organické chemie:
- a) výroba základních chemikálií;
 - b) výroba barviv, pigmentů, barev a nátěrových hmot;
 - c) výroba a zpracování umělých vláken;
 - d) výroba a zpracování plastů, gumy, kaučuku;
 - e) výroba organohalogenových sloučenin;
 - f) výroba organických výbušnin, pevných paliv;
 - g) výroba pomocných prostředků pro výrobu kůže, papíru a textilu;
 - h) výroba farmaceutik;
 - i) výroba biocidů;
 - j) výroba surovin pro prací a čisticí prostředky;
 - k) výroba kosmetiky;
 - l) výroba želatiny, kožního klihu, lepidel.
6. V odvětví minerálních a syntetických olejů:
- a) zpracování minerálních olejů, výroba a rafinace výrobků z minerálních olejů, výroba uhlovodíků;
 - b) regenerace olejů ze směsí olejů ve vodě, deemulzifikační provozy, regenerace a zpracování odpadních olejů;
 - c) výroba syntetických olejů.
7. V tiskárnách, polygrafických provozech, v odvětví povrchového zpracování a výrobě plastických fólií, a jiných formách zpracování pryskyřic a plastů:
- a) výroba tištěných a grafických výrobků, polygrafické provozy;
 - b) kopírovací a filmové laboratoře;
 - c) výroba fólií a nosičů obrazu a zvuku;

- d) výroba potahových a impregnovaných materiálů.
- 8. V odvětví dřevařském, papírenském a výrobě celulosy:
 - a) výroba celulosy, papíru a lepenek;
 - b) výroba a povrchová úprava dřevovláknitých desek.
- 9. V odvětví textilu, kůže a kožešin:
 - a) výroba textilu a jeho konečná úprava;
 - b) výroba kůže, konečná úprava kůže a kožešin, výroba koženek;
 - c) chemické čistírny, prádelny, prádelny čistícího a vlněného textilu.
- 10. Ostatní odvětví:
 - a) recyklace, zpracování, skladování, nakládání, vykládání a ukládání odpadů a zbytkových materiálů; skladování, nakládání, vykládání a přeprava chemikálií;
 - b) lékařský a vědecký výzkum a vývoj, nemocnice, lékařská praxe, radiologické instituce, laboratoře, testovací zkušebny;
 - c) průmyslové čistírny, čištění průmyslových zásobníků;
 - d) automobilové opravny, mycí linky vozidel;
 - e) čistírny a úpravy vod;
 - f) natěračské a lakýrnické provozy;
 - g) výrobní a zpracovatelské závody rostlinných a živočišných extraktů;
 - h) výroba a zpracování mikroorganismů a virů s in vitro rekombinovanými nukleovými kyselinami;
 - i) průmyslové sektory používající radioaktivní látky (jaderný průmysl).

ČÁST 2

ORIENTAČNÍ SEZNAM NEBEZPEČNÝCH LÁTEK A SKUPIN LÁTEK

A. Prvořadé skupiny látek:

- a) těžké kovy a jejich sloučeniny;
- b) organohalogenové sloučeniny;
- c) organické sloučeniny fosforu a cínu;
- d) ochranné prostředky rostlin, pesticidy (fungicidy, herbicidy, insekticidy, algicidy) a chemikálie používané ke konzervaci dřeva, celulosy, papíru, usní a textilu atd.;
- e) oleje a uhlovodíky ropného původu;
- f) ostatní organické sloučeniny obzvláště škodlivé vodnímu prostředí;
- g) organické sloučeniny dusíku a fosforu;
- h) radioaktivní látky, včetně odpadů.

B. Jednotlivé nebezpečné látky

Protože existují značné rozdíly v charakteru nebezpečnosti látek v určitých skupinách, je nezbytné také zdůraznit některé jednotlivé látky, které mohou v praxi hrát významnou roli.

	Látky	Číslo CAS		Látky	Číslo CAS
1.	Rtuť	7439976	21.	Trifluralin	1582098
2.	Kadmium	7440439	22.	Endosulfan	115297
3.	Měď	7440508	23.	Simazin	122349
4.	Zinek	n.a.	24.	Atrazin	1912249
5.	Olovo	7439921	25.	Tributylcín - sloučeniny	—
6.	Arzen	7440382	26.	Trifenylcín - sloučeniny	—
7.	Chrom	n.a.	27.	Ethylazinfos	2642719
8.	Nikl	7440020	28.	Methylazinfos	86500
9.	Bor	n.a.	29.	Fenitrothion	122145
10.	Kobalt	n.a.	30.	Fention	55389
11.	Selen	7782492	31.	Malation	121755
12.	Stříbro	n.a.	32.	Paration	56382
13.	Driny	—	33.	Methylparation	298000
14.	HCH	608731	34.	Dichlorvos	62737
15.	DDT	50293	35.	Trichlorethylen	79016
16.	Pentachlorfenol	87865	36.	Tetrachlorethylen	127184
17.	Hexachlorbenzen	118741	37.	Trichlorbenzen	—
18.	Hexachlorobutadien	87683	38.	Dichlorethan 1.2	—
19.	Tetrachlormethan	56235	39.	Trichlorethan	71556
20.	Chloroform	67663	40.	Dioxiny	n.a.

PŘÍLOHA III

OBEČNÉ POKYNY PRO CÍLE A KRITÉRIA JAKOSTI VODY¹

Cíle a kritéria jakosti vody vypracované pro specifické úseky Dunaje a pro povrchové vody v jeho povodí:

- berou v úvahu možnosti udržení a v nezbytných případech také zlepšení stávající jakosti vody;
- kladou si za cíl snížit průměrné zátěže ze znečištění a koncentrací (zejména nebezpečných látek) do jisté míry za jisté časové období;
- berou v úvahu specifické požadavky na jakost vody (surová voda pro pitné účely, zavlažování atd.);

¹ Cíle a kritéria jakosti vod se zpravidla stanovují jednotlivě a jsou přizpůsobovány převažujícím podmínkám ekosystémů, vodních zdrojů a jejich užívání. Proto jsou v rámci této úmluvy smluvním stranám předloženy pouze hlavní směry.

- d) berou v úvahu specifické požadavky na citlivé a speciálně chráněné vody a jejich prostředí, např. jezer, chráněných oblastí pro břehovou infiltraci a mokřadů;
- e) jsou založeny na použití biologických klasifikačních metod a chemických indexů pro středně a dlouhodobé přehledy udržování a zlepšování jakosti vody;

berou v úvahu míru, do které jsou stanovené cíle dosaženy, a do které může být žádoucí v jednotlivých případech uplatnit dodatečná ochranná opatření.

PŘÍLOHA IV

STATUT MEZINÁRODNÍ KOMISE NA OCHRANU DUNAJE

Uspořádání a postupy mezinárodní komise, jimiž se doplňuje článek 18, jsou ustanoveny takto:

Článek 1

Složení

1. Mezinárodní komise se skládá z delegací jmenovaných smluvními stranami. Každá smluvní strana jmenuje nejvýše pět delegátů, včetně vedoucího delegace a jeho zástupce.
2. Každá delegace může nadto přibrat potřebný počet expertů pro projednávání speciálních problémů, jejichž jména se sdělí sekretariátu mezinárodní komise.

Článek 2

Předsednictví

1. Předsednictví mezinárodní komise vykonávají smluvní strany střídavě v abecedním pořádku (podle angličtiny) po dobu jednoho roku. Předsedající delegace jmenuje jednoho ze svých členů předsedou mezinárodní komise.
2. Na jednáních mezinárodní komise předseda zpravidla nejedná jménem vlastní delegace.
3. Další podrobnosti týkající se předsednictví stanoví mezinárodní komise a jsou uvedeny v jejím jednacím řádu.

Článek 3

Zasedání

1. Mezinárodní komise se schází na řádném zasedání nejméně jednou ročně na výzvu předsedy a na místě určeném předsedou.
2. Mimořádná jednání svolává předseda na žádost nejméně tří delegací.
3. V mezidobí mezi zasedáními komise se mohou konat porady vedoucích delegací.
4. Předseda navrhuje jednací program, který zahrnuje zprávy stálé pracovní skupiny a jejích skupin expertů. Každá delegace má právo navrhnout na program jednání body programu, které si přeje projednat. Pořadí projednávání jednotlivých bodů programu určuje mezinárodní komise většinou hlasů.

Článek 4

Rozhodování

1. Každá delegace má jeden hlas.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 tohoto článku má Evropská unie v rámci svých pravomocí právo na tolik hlasů, kolik je mezi smluvními stranami této úmluvy členských států. Tato organizace však neuplatňuje své hlasovací právo v případech, kdy toto právo uplatňují její jednotlivé členské státy a naopak.
3. Mezinárodní komise je schopna se usnášet, pokud jsou přítomny delegace alespoň dvou třetin smluvních stran.
4. Písemné postupy mohou být použity za podmínek stanovených v jednacím řádu mezinárodní komise.

Článek 5

Přijímání rozhodnutí

1. Rozhodnutí a doporučení se přijímají na základě konsensu smluvních stran. Pokud konsensus není dosažitelný, předseda mezinárodní komise vyhlásí, že všechny možnosti dosažení konsensu již byly vyčerpány. Pokud úmluva nestanoví jinak, přijme v tomto případě mezinárodní komise taková rozhodnutí či doporučení, pro která bude hlasovat čtyřpětinová většina přítomných a hlasujících smluvních stran.
2. Rozhodnutí se stane závazným prvním dnem jedenáctého měsíce po dni jeho přijetí pro všechny smluvní strany, které pro ně hlasovaly a které během této doby neoznámí písemně výkonnému sekretáři, že nejsou schopny toto rozhodnutí přijmout. Takovéto oznámení však může být kdykoli zrušeno; zrušení nabývá účinku po doručení výkonnému sekretáři. Takové rozhodnutí bude závazné pro každou jinou smluvní stranu, která výkonnému sekretáři písemně oznámí, že je schopna rozhodnutí přijmout, a to od okamžiku obdržení tohoto oznámení nebo od prvního dne jedenáctého měsíce následujícího po přijetí podle toho, které datum je pozdější.

Článek 6

Odborné orgány

1. Mezinárodní komise zřizuje stálou pracovní skupinu. Pro některé oblasti práce a pro určité problémy se zavádějí odborné stálé nebo ad hoc vytvořené skupiny.
2. Stálá pracovní skupina a skupiny odborníků se skládají z delegátů a odborníků jmenovaných delegacemi mezinárodní komise.
3. Stálou pracovní skupinu tvoří delegáti všech smluvních stran. Mezinárodní komise jmenuje jejího předsedu a určí nejvyšší počet delegátů. Mezinárodní komise rovněž stanoví počet odborníků, kteří se zúčastní práce odborných skupin.

Článek 7

Sekretariát

1. Zřizuje se stálý sekretariát.
2. Stálý sekretariát má své sídlo ve Vídni.
3. Mezinárodní komise jmenuje výkonného sekretáře a učiní opatření pro jmenování dalšího nutného personálu. Dále tato komise stanoví povinnosti spojené s funkcí výkonného sekretáře a podmínky, za nichž má být toto místo zastáváno.
4. Výkonný sekretář vykonává funkce nezbytné pro správu úmluvy a pro činnost mezinárodní komise, stejně jako další úkoly svěřené výkonnému sekretáři mezinárodní komisí podle jednacího řádu a jeho finančních předpisů.

Článek 8

Pověřování speciálních odborníků

V rámci posuzování, vyhodnocování získaných výsledků a pro analýzy speciálních problémů může mezinárodní komise pověřit zvláště kvalifikované osoby, vědecké instituce nebo jiná zařízení.

Článek 9

Zprávy

Mezinárodní komise podává smluvním stranám výroční zprávu o svých činnostech a podle potřeby další zprávy, které zahrnují zejména výsledky monitorování a posuzování.

Článek 10

Právní způsobilost a zastupování

1. Mezinárodní komise má právní způsobilost, které je zapotřebí k výkonu jejích funkcí a uskutečňování cílů v souladu s právním řádem státu, ve kterém má sídlo sekretariát.
2. Mezinárodní komisi zastupuje její předseda. Zastupování komise dále upravuje jednací řád.

Článek 11

Náklady

1. Mezinárodní komise přijme vlastní finanční pravidla.
2. Komise přijme roční nebo dvouletý rozpočet navrhovaných výdajů a přezkouší návrh rozpočtu pro následující finanční období.
3. Celkovou výši rozpočtu, včetně případných doplňkových rozpočtů přijatých komisí, hradí smluvní strany, kromě Evropského hospodářského společenství, stejným dílem, pokud se komise jednomyslně neusnese jinak.
4. Evropské hospodářské společenství přispívá do rozpočtu částkou nepřesahující 2,5 % správních nákladů.
5. Každá smluvní strana hradí výdaje spojené s účastí svých zástupců, odborníků a poradců v komisi.

Každá smluvní strana nese náklady na běžné monitorování a hodnocení prováděné na jejím území.

Článek 12

Jednací řád

Mezinárodní komise přijme svůj jednací řád.

Článek 13

Jednací jazyky

Oficiálními jazyky mezinárodní komise jsou angličtina a němčina.

PŘÍLOHA V

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

1. Postup rozhodčího řízení, na který odkazuje článek 24 této úmluvy, je podle odstavců 2 až 10 následující.

2.a) V případě sporu postoupeného rozhodčímu soudu podle čl. 24 odst. 2 této úmluvy je rozhodčí soud sestaven na žádost jedné strany adresované druhé straně sporu. Žádost o rozhodčí řízení obsahuje předmět žádosti, včetně zejména těch článků úmluvy, o jejichž výkladu nebo použití je spor veden.

b) Navrhující strana mezinárodní komisi uvědomí, že požádala o zřízení rozhodčího soudu, uvede jméno druhé strany sporu a články úmluvy, o jejichž interpretaci nebo použití je podle jejího názoru spor veden. Navrhovatele i druhou stranu může tvořit více smluvních stran. Mezinárodní komise předloží informaci takto získanou všem smluvním stranám úmluvy.

3. Rozhodčí soud se skládá ze tří členů: každá ze stran sporu, tj. navrhující strana nebo strany a druhá strana nebo strany sporu jmenuje do dvou měsíců jednoho rozhodce; tyto dva rozhodci určí společně do dvou měsíců třetího rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu. Tento třetí rozhodce není občanem ani jedné ze stran sporu, nemá bydliště na území ani jedné z těchto stran, není ani jednou ze stran sporu zaměstnán, ani se nezabýval tímto případem na základě jiného oprávnění.

4.a) Jestliže jedna ze stran sporu nejmenuje rozhodce do dvou měsíců po obdržení žádosti, může o tom druhá strana uvědomit předsedu Mezinárodního soudního dvora, který určí předsedu rozhodčího soudu do dalších dvou měsíců. Předseda rozhodčího soudu požádá po svém jmenování tu stranu, která nejmenovala rozhodce, aby tak učinila do dvou měsíců. Jestliže po této době nebyl rozhodce schválen, uvědomí tento předseda předsedu Mezinárodního soudního dvora, který provede jmenování během dalších dvou měsíců;

b) jestliže předseda rozhodčího soudu nebyl jmenován do dvou měsíců po jmenování druhého rozhodce, jmenuje předsedu rozhodčího soudu na žádost kterékoli strany do dalších dvou měsíců předseda Mezinárodního soudního dvora.

5.a) Rozhodčí soud rozhoduje podle zásad mezinárodního práva, a zejména podle ustanovení této úmluvy;

b) rozhodčí soud sestavený podle ustanovení této přílohy si vypracuje vlastní jednací řád;

c) v případě sporu o to, zda má rozhodčí soud odpovídající pravomoc, rozhodne záležitost nález rozhodčího soudu.

6.a) Nálezy rozhodčího soudu jak o postupu, tak o věci sporu samotné přijímají většinou hlasů jeho členové;

b) rozhodčí soud může použít všechna vhodná opatření ke zjištění skutečností. Soud může na žádost jedné ze stran předsadit základní prozatímní ochranná opatření;

c) jestliže dva nebo více rozhodčích soudů sestavených podle ustanovení této přílohy převezmou žádosti téhož či podobného předmětu, mohou se vzájemně informovat o postupech zjišťování skutečností a, je-li to možné, vzít je v úvahu;

d) strany sporu poskytnou veškeré nezbytné vybavení pro účinný průběh jednání;

e) nepřítomnost strany sporu netvoří rozhodčímu soudu překážku.

7. Pokud na základě konkrétních okolností případu nerozhodne rozhodčí soud jinak, vydaje soudu, včetně odměny jeho členům ponesou strany sporu rovným dílem. Soud si doklady o veškerých výdajích ponechá a stranám dodá závěrečné prohlášení.
8. Rozhodčí soud vyhlásí nález do pěti měsíců ode dne svého zřízení, pokud neshledá za nutné toto časové omezení rozšířit na dobu, jež by neměla přesáhnout pět měsíců.
9. Jakákoli smluvní strana mající na předmětu sporu právní zájem, který může rozhodnutím ve věci ovlivnit, může do řízení se souhlasem rozhodčího soudu přistoupit. Nález rozhodčího soudu je pro stranu, jež přistoupila, stejně závazný jako pro strany sporu.
10.
 - a) Nález rozhodčího soudu je doplněn uvedením důvodů. Pro strany sporu je konečný a závazný. Rozhodčí soud předá nález stranám sporu a mezinárodní komisi. Mezinárodní komise rozešle získané informace všem stranám této úmluvy;
 - b) jakýkoli spor, který může mezi stranami vzniknout ohledně interpretace nebo provádění rozhodčího nálezu, může každá z obou stran předat rozhodčímu soudu, jenž výrok vydal nebo, pokud se tím tento soud nemůže zabývat, jinému rozhodčímu soudu, který byl pro tento účel zřízen po vzoru prvního soudu.

ZÁVĚREČNÝ AKT

Konference k podepsání Úmluvy o spolupráci pro ochranu a udržitelné využívání Dunaje se konala v Sofii dne 29. června 1994.

Na konferenci byly přítomny vlády těchto států: Rakouska, Bulharska, Chorvatska, České republiky, Německa, Moldavska, Rumunska, Slovenské republiky, Slovinska a Ukrajiny. Konference se zúčastnil zástupce Evropského společenství.

Programová koordinační jednotka – Ekologický program pro povodí Dunaje navštívila konferenci jako pozorovatel.

Seznam delegací je přiložen.

Úvodní schůze konference se zúčastnil předseda vlády Bulharské republiky jeho excelence Jevgenij Matinčev, který k účastníkům promluvil.

Konference si za předsedu zvolila ministra životního prostředí Bulharské republiky Dr. Valentina Bossevského.

Vedoucí rakouské, bulharské, chorvatské, německé, maďarské, moldavské, rumunské, slovenské, slovinské, ukrajinské delegace a delegace Evropského společenství pronesli prohlášení.

Dne 29. června 1994 konference posoudila a přijala Úmluvu o spolupráci pro ochranu a udržitelné využívání Dunaje. V ten samý den byla úmluva připravena k podpisu a podepsána Rakouskem, Bulharskem, Chorvatskem, Německem, Maďarskem, Moldavskem, Rumunskem, Slovenskou republikou, Ukrajinou a Evropským společenstvím.

Konference byla informována, že Česká republika a Slovinsko ještě nedokončily právní postupy nutné pro podpis této úmluvy, ale že jsou ochotny podepsat ji co nejdříve.

Konference přijala prohlášení týkající se některých otázek prozatímního použití úmluvy; text těchto prohlášení je přiložen k závěrečnému aktu.

K osvědčení této úmluvy připojili níže podepsaní k tomuto závěrečnému aktu svůj podpis.

V Sofii dvacátého devátého dne měsíce června 1994, v jediném vyhotovení v anglické a německé verzi, které mají stejnou platnost, k uložení u vlády Rumunska.